

Predmet: Zdravko Pašić -Slunj
Okružni sud u Beogradu, Veće za ratne zločine
Poslovni broj predmeta: K.V. 04/07

Glavni pretres: 9. april 2008.
Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka Petra Glamočlije

Kada je Slunj pao 16. novembra 1991. godine svedok se nalazio u jedinici koja je prva ušla u grad. Kao policajac bio je raspoređen u stanici policije, koja je bila smeštena u zgradi hotela jer je stara zgrada policije bila spaljena. Policajci su spavali u hotelu a hranili se u Domu zdravlja. Slobodne dane je provodio u stanu svog prijatelja Hrvata, koji je izbegao i poverio mu stan na čuvanje. Svedok je bio komandir odelenja u Veljunu, ali je svakodnevno dolazio u Slunj kako bi dobio raspored i zadatke za policajce iz svog odelenja. Život u gradu je bio organizovan tako da je policijski čas trajao od 22:00 časa do 05:00 časova sledećeg dana. Na ulazu i izlazu iz grada, na mostu prema Cetinogradu i kod benzinske stanice, nalazili su se punktovi na kojima su dežurala po dva policajca koja su vršila kontrolu i evidenciju ljudi koji su ulazili u grad. Svi policajci nosili su plave uniforme i automatsku pušku i pištolj. Što se tiče optuženog Zdravka Pašića ne zna da li je bio u policiji, ali ga je u to vreme viđao u gradu. Ratno predsedništvo, tzv. Krizni štab koji su činili komandir policijske stanice, predsednik opštine i direktori preduzeća predstavljali su civilnu vlast. Oni su izdavali potvrde za ulaz u grad i omogućavali naoružavanje pojedinaca kao što su bili Milan Grubješić i doktor Milorad Ljuština.

Tog dana [22. decembra 1991.] kada je ubijen doktor Krušić nalazio se u hotelu na radnom sastanku. Predveče kada je sastanak završen došao je Grubješić, tadašnji direktor Komunalnog preduzeća, i komandiru stanice Milošu Pajiću rekao da su se u Cetinogradu vodile borbe i da ima više povređenih Srba tako da im je potrebna lekarska pomoć. Obavestio je komandira Pajića da će odvesti lekara Krušića da im pomogne i zamolio ga da dopusti dvojici policajaca da krenu sa njima kako bi ih obezbeđivali. Komandir je to dozvolio i javio motorolom dvojici policajaca koji su dežurali u Domu zdravlja [zaštićeni svedoci A i C] da krenu sa Grubješićem i doktorom Krušićem. Primetio je da je Grubješić tom prilikom bio naoružan i da je nosio automatsku pušku i pištolj. Svedok je nakon toga izašao iz hotela i otišao do benzinske pumpe gde se nalazio jedan od punktova. Nakon nekog vremena komandir Pajić ga je pozvao i rekao mu da je doktor Krušić ubijen u kafani na putu prema Cetinogradu i da ode tamo sa još jednim mlađim kolegom kako bi obezbedili dokaze i sačekali uviđajnu ekipu. Kada su stigli do gostionice na snegu su pronašli tragova dva automobila, jedni su vodili do ulaza gostionice a po drugim tragovima se videlo da je drugi auto bio parkiran uz ulicu. Takođe, videli su se tragovi cipela četiri lica. Na stepenicama su videli dve čaure dok je na vrhu stepenica, na vratima kafane, na stomaku ležalo telo doktora Krušića. Nakon pola sata otišao je do Doma zdravlja [pre 22:00h] i obavio razgovor sa pet medicinskih sestara koje su radile te večeri. Odmah je sastavio službene beleške i sledećeg dana predao ih Manu Čokiši koji je vodio ovaj predmet. Iz razgovora sa svedocima saznao je da je Grubješić crnim mercedesom došao u Dom zdravlja i poveo sa sobom doktora Krušića. Sa njima je krenuo optuženi Pašić, koji se slučajno tu zatekao i jedan od dežurnih policajaca [zaštićeni svedok A] dok su zajedno sa njima drugim autom krenuli doktor Ljuština, vojnik zvani Cigo i drugi dežurni policajac [zaštićeni svedok C]. Prošli su policijski punkt na mostu i uputili se prema Cetinogradu. Zaustavili su se na parkingu gostionice *Suzi*, izveli doktra Krušića iz auta i kada je ovaj krenuo prema ulazu gostionice Grubješić mu je tri puta pucao iz automatske

puške u leđa. Doktor je pao, ali kako nije odmah preminuo prišao mu je Cigo i iz pištolja dva puta pucao u glavu. Optuženi Pašić nije učestvovao u ubistvu. Grubješićev auto je nakon deset minuta ponovo prošao policijski punkt dok je auto doktora Ljuštine prošao nakon 45 minuta. Nakon 15 dana obavljena je rekonstrukcija u kojoj su u svojstvu osumnjičenih učestovali Ljuština i Grubješić. Protiv Grubješića je podneta krivična prijava dok je protiv Ljuštine podneta, ali je na zahtev Kriznog štaba povučena sedam dana nakon rekonstrukcije. Što se tiče izvesnog Cige, vojna policija je preuzela vođenje slučaja protiv njega. Bilo je priča da je Ljuština, koji je tada bio ministar zdravlja naručio ovo ubistvo ali je to zataškano.

Medicinska sestra Marjana Oštirna živela je sa doktorom, bili su u vezi. Nakon doktorovog ubistva dobijala je preteća pisma zbog doktorovog novca za koji se nije znalo gde se nalazi. Zbog toga je organizovano njeno prebacivanje preko granice i predaja hrvatskoj policiji.

Svedoku su predočena dokumenta na kojima u potpisu stoji njegovo ime. To su: zapisnik sa uviđaja, zapisnik o uzimanju izjave od sada zaštićenih svedoka A i B i službena bilješka o pregledu stana i drugih prostorija preminulog doktora i službena bilješka o pronađenim čaurama sa lica mesta. Na ovim dokumentima nalazi se ime svedoka sa ili bez potpisa. Svedok je pregledao dokumenta i izjavio da ta dokumenta on nije sastavio i da nikada nije prisustvovao tim radnjama (pretresu stana i pronalaženju čaura) i da potpis koji stoji na kraju nekih od dokumenata nije njegov. Kao mogućnost naveo je da je te radnje obavio neki od policajaca nižeg ranga ili njegov kolega Ranko Bjelac sa kojim je radio na ovom slučaju i da su prilikom sastavljanja dokumenata naznačili njegovo ime jer je on tada bio komandir odelenja. Svi dokumenti koje je on sastavio a tiču se saslušanja medicinskih sestara i drugih svedoka uništeni su tokom *Oluje* dok su dokumenti koji su danas prezentovani na vreme sklonjeni i sačuvani.

Komentar:

Svedok je govorio nelogično i njegova izjava se u mnogo čemu razlikuje od izjava drugih svedoka. On je jedini svedok koji pominje da je obavljena rekonstrukcija događaja i da su ubistvu doktora Krušića prisustvovali doktor Ljuština i zaštićeni svedok C, a da je pucao i izvesni vojnik zvani Cigo.

Saslušanje svedokinje Anke Koralija

Svedokinja je od 1986. godine do avgusta 1991. godine živela u Slunju. Radila je kao lekar opšte prakse u Domu zdravlja. Poznavala je preminulog doktora Krušića. Bili su dobre kolege i o njemu je uvek imala visoko mišljenje. Za vreme njihovog zajedničkog rada nikada nije primetila da je doktor Krušić diskriminatorски postupao prema pacijentima, šta više on je bio doktor susednog sela čiji su svi stanovnici bili Srbi. Dok su radili zajedno nije znala da je on Hrvat niti je njemu bilo poznato da je ona Srkinja. U avgustu 1991. situacija u Slunju bila je konfliktna i odlučila je da zajedno sa koleginicom sa posla [zaštićenom svedokinjom B] i svojim detetom izbegne u Nemačku. U Nemačkoj je ostala do 19.09.1991. godine a zatim se preselila u Beograd. U julu 1992. vratila se u Slunj i tu ostala do *Oluje*, kada prelazi u Indiju gde i danas živi.

Kada se u julu 1992. godine vratila u Slunj čula je da je doktor Krušić ubijen. Bilo joj je jako teško i želela je da sazna nešto o njegovom ubistvu, ali je primetila da ljudi ne žele o tome da govore. Mnogi su joj savetovali da se ne raspituje jer je bolje da o tome što manje zna.

Doktora Ljuštinu nije upoznala, do njenog odlaska avgusta 1991. on nije boravio u Slunju a kada se 1992. vratila on je već bio otišao.

Upoznata je sa tim da je svedok Mane Čokiša na glavnom pretresu izjavio da je ona obavila pregled leša doktora Krušića, ali u to vreme ona se nalazila u Nemačkoj i to nikako nije bilo moguće.

Predlog Odbrane

Odbrana je predložila da Veće donese odluku o ukidanju pritvora optuženom Zdravku Pašiću zbog pogoršanja njegovog zdravstvenog stanja i zbog toga što ništa ne ukazuje na to da bi njegovo puštanje na slobodu ugrozilo dalje vođenje postupka. Zamenik Tužioca za ratne zločine izneo je da predlog i razloge smatra neosnovanim tako da se predlogu protivi.

Odluka Veća

Sudsko veće je odbilo predlog odbrane da se prema optuženom Pašiću ukine pritvor jer smatra da još uvek postoje razlozi iz člana 142. Zakonika o krivičnom postupku RS.